

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN

minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények pedig a kiadó-hivatalhoz küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HÍRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos petitorért egy szeri hirdetésnél 18 kr., hasábosért 12 kr., 1 hasábosért 6 kr. számítatik.

NYILTTÉR

minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDIJ

minden beiktatásnál 30 kr

Bérmentetlen levelek nem fogadtatnak el.

Ismét

Ismét a tiszai védtöltésekről írunk és írunk mindaddig, míg a tavaszi vízvész által megrongált gátak jó karba helyezésére, védbiztonságunk által sürgetett, érélyes megnyugtató intézkedések nem tétetnek.

Szeged sorsának elgondolása mellett ránk nézve kétségbeesetten aggasztónak találjuk azt a tétlenséget, melylyel a kormánybiztosi gyámság alá helyezett társulat a jövőt bevéárni készül.

Ezt százezrek lét és vagyon biztonságával szemben isten kísértésnek tartjuk és aggasztóan gondolunk a jövőre. Lapunk mult számában írtuk, hogy a Mindszent-apátfalvi társulat most már nem elégszik meg a föld kubikolással, hanem gátjainak azon részét, melyek a tavaszi vízvész alkalmával leginkább ki voltak téve a pusztulásnak, téglá falaztatja, munkál, fáradság minden irányban, hogy aggodalom nélkül, nyugodtan nézhessen elé a tavasszal ismét megújultató vízvésznek.

Az egész Tisza, Körös mentén hangya szorgalommal dolgoznak; nálunk a borzasztó tétlenséget látjuk és ezt némán, összetett kézzel nézik Szentés, Szegvár, Teés-Fábián és az uradalmak.

Azt tudja mindenki, hogy a helyzet aggasztó, de a tétlenség ellen nem szól senki, sőt sokan már azt is megunták, hogy mi folyton erről beszélünk; de mi azért beszélünk, mert e vidék lét és vagyon biztonságát látjuk veszélyeztetve; beszélünk, mert, mint a nyilvánosság ellenőrzési organuma, a jövő esélyeivel szemben igazolva akarjuk látni laponkat, beszélünk mert ez az állapot tűrhetlen és ha mindenki hallgat is, nekünk meg kell mondanunk az igazat, s figyelmeztetnünk kell e vidék érdekeltségét, hogy Szeged, Algyő, Tápé a tétlenségnek lettek áldozatai, hogy a percsorai gátszakadás esetén megtartott vizsgálattal konstataáltatott, hogy Csongrád megye egy részét érte borzasztó csapás, kormánybiztosi tétlenségnek, gondatlanságnak kifolyásaul tekinthető; beszélünk, mert ennek az évnek munka napjai innen onnan már elmennek, s a Bökény-Mindszenti társulat kormánybiztosa nem csak nem dolgoztat gátainkon; de az eddigiek után sejtve képtelenné teszi a társulatot, hogy ez legalább a bekövetkező vízvészely esetén dolgozhasson. Mindnyájan tudjuk, hogy a társulat pénztára jelenleg üres, s ha akarna is, ma nem volna képes dolgoztatni.

— És épen ezzel van képtelenné téve a társulat arra, hogy ha hamarabb nem, legalább mikor a vízvészely esetleg tavasszal ismét beállt, kellő erélyt fejthessen ki a védelemre. — Ez azonban így volt már a tavasszal is; midőn a vízvészely elmúlt, már akkor nem volt a társulatnak annyi pénze, hogy a vész alkalmával bevásárolt védelmi anyagok árát kifizethette volna. — Mit tett a kormánybiztos arra, hogy a társulat pénzhez jasson és így képessé tésésék a védekezésre? eddig semmit. Kirovást eddig nem eszközöltetett, s ez évben az idő már annyira előre haladt, hogy kirovás utján már tul vagyunk azon, hogy a tavaszi vízvész eshetőségére a társulat képes legyen a védekezési költségek fedezésére. Igaz, hogy fakadó vízzel

borított ármentesített földek tulajdonosai nem szívesen fizetnek; de azért a jelen rendkívüli viszonyok között, hogy a társulat a jövő eshetőségével szemben készen állhasson, a kirovásnak elmaradni nem lett volna szabad. Vagy ha ez elmaradt! mert nem igazságos, hogy husz ezer hold föld birtokossa védelmezze 200 ezer hold föld birtokosát, akkor kísérletet kellett volna tenni Szentés, Szegvár, Mindszent, Teés, Fábián és az uradalmakkal, hogy ezek kölcsönös hozzájárulása mellett helyezettett volna a gát védképes állapotba. — Ez a két mód volt; vagy kirovás utján, vagy pedig az érdekelte községek közös hozzájárulása mellett tenni valamit a gátak kijavítására.

Az egyik elmulasztatott, a másik nem kísértetett meg. Igaz, van még egy harmadik, azon remény, hogy az állam által gátjavítási célokra adandó államkölcsönből a társulat is kaphat valamit. Kaphat, kell is hogy kaphjon; nem tudjuk, hogy mi lépés tétetett meg aziránt, hogy ezen kölcsönből annak idején ki jusson a társulatnak a maga része; de ha ki jut is, mikor lesz ez? Ebből már a jövő tavaszra nem fogjuk kijavítani gátainkat. Azt meg nem remélheti senki, hogy egy nyakig adósságban uszó társulat magán kölcsön utján juthasson oly összeghez, melylyel magát védekezésre képes finansialis állapotba helyezhesse.

Mi lesz hát e társulattól? — és mi lesz az általa föntartott gátakkal?

És meddig nézzük szótlannul ezt az állapotot?

Mi úgy tartjuk, hogy ma már elérkezett az ideje, hogy Szentés, Szegvár, Mindszent, Teés, Fábián és az uradalmak előljárói, a közös védbiztonság érdekében, községtől vegyék kezökbe ezt az ügyet, mert bizonynyal mondjuk, hogy ez a tétlenség és ennek néma beleegyezéssel való elnézése, már a legközelebbi tavasszon borzasztóan megbosszulhatja magát rajtunk.

Közgyűlésből.

(Vége.)

Olvastatott Csongrád megye alispáni hivatalának felhívása, melylyel Jász-Nagy-Kun Szolnok vármegye alispáni hivatala által, az 1879 ik évi rendkívüli árvíz alkalmával, Szentés városa részére küldött különnemű védelmi anyagok árának 2033 frt 80 krnak megtérítésére hívja fel a városi közönséget. Ezen úgy áll abból, hogy a tavaszi vízvész alkalmával Jász-Nagy-Kun-Szolnok megye alispánja Sipos Orbán ur által 105 szál fenyő, 200 szál deszka s szintén 200 kormányfa lett a városi gátra küldve. Akkor a vészbizottság ezt a küldeményt a kormány, esetleg a szomszéd vármegye segély adományának tekintvén, szívesen elfogadta, nem is remélvén, hogy később egy jó borsos számlával fognak előállni; azonban úgy lett, a kormány kifizetés végett leküldte ide annak a becsületes kereskedőnek számláját, ki volt szíves két árán kiszolgáltatni a Szentés városa által soha senkitől nem kért védelmi anyagot.

A közgyűlés azonban nem sok hajlandóságot érez az általa meg nem rendelt s védekezésre nem is használható faanyagok árát kifizetni, és kimondá, hogy: „miután a kérdéses faanyagokat Szentés város közönsége senkitől sem kérte, s azt ide szállította cégtől meg nem rendelte, mivel a helybeli fakereskedőknél folyton elég bőségben állt faanyag készen a városi közönség rendelkezésére, így a szóban levő, a nmélt. m. kir. közlekedési mi-

niszterium által ide küldött faanyagot Szentés város közönsége mint adományt fogadta; különben is ezen faanyagok legnagyobb része silány és védekezésre alkalmatlan, s mint ilyen a legnagyobb részben ma is érintetlenül hever, s mind ennek dacára a védanyag ára oly magasra van véve, hogy ennél sokkal jutányosabb áron jó és hasznavehető anyagot vehet bármikor a helybeli fakereskedőktől Szentés város közönsége; ennél fogva a kérdéses faanyagok árát Szentés város közönsége kifizetni nem hajlandó s kész az azokból még érintetlenül maradtakat a miniszterium rendelkezése alá bocsátani. Egyébiránt elhatározta felkérni a közgyűlés a magas kormányt aziránt, hogy a várossal szemben ezen küldemény után intézett követelést engedje el annyival is inkább; mert oly rendkívüli árvíz alkalmával, amilyen az elmúlt tavasszal Szentés város közönségét fenyegette, méltán remélhetette e városnak szorongatott közönsége, hogy a magas kormány által anyagi segélylyel is gyámolítottatik.

Kiváncsiak vagyunk ezen ügy kimenetelére, s arra, hogy, ha fentartja is a kormány követelését ezen küldemények árára nézve a várossal szemben, ha a város ezt megtéríteni nem fogja, lesz e bíró, mely ezt megítélje. Mi azt tartjuk, hogy ha nekünk rendelet és számla nélkül küld valaki valamit, s azt mi jogosan ajándéknak tekintvén, elfogadjuk, nincs oly bíró, ki a küldő önkényes fölszámítása folytán megítélje a küldemény árát.

Tárgyalás alá került a megyének azon határozata, melylyel Szentés város képviselő testületének mult év 187. sz. határozatát, mely szerint a vásártéren levő bódék tulajdonosai egy év leforgása alatt bódéjoknak szétszedhető állapotba leendő átalakításra s annak utána minden vásár végeztével a vásártérről leendő elszállítására köteleztettek — Vutsák János és társai közbevetett fellebbezvénye dacára, jóváhagyja. — Ezen felsőbb hatósági végzés folytán utasított a kapitány, hogy a jelzett számú közgyűlési végzésének legfőbb egy év leforgása alatt szerezzen érvényt.

Felvetett Babós Bálint adóügyi tanácsnoknak kérelme, melyszerint a rendelkezése alatt álló 3 adóvégrehajtót még egygyel szaporíttatni kérte. A közgyűlés a kérelmet indokoltnak találván, még egy adóvégrehajtónak beállítását elhatározá.

Hosszadalmas és igél érdekes vitára adott alkalmat az adóvégrehajtók folyamodása, melyben a városi adóvégrehajtók 240 frt fizetését 400, a tanyai végrehajtók 280 frt évi fizetését 500 frtra kérték emelni. Ha árvíz és körgát építés által sújtott város nem volnánk is, nagy dolog volna nálunk a fizetés fölemelés, hát így?! „Elég a 240 frt, meg lehet abból élni!“ Pedig dehogyan elég; dehogyan lehet nyomorúság nélkül megélni belőle. „Kerül rá ember.“ Kerül ám, de milyen? Ilyenforma vita közben egyik képviselő urnak az az ötlete támadt, hogy hát segítsünk a bajon úgy, hogy a kecske is jó lakják a káposzta is megmaradjon. Emejjük az adóvégrehajtók fizetését úgy, hogy a mellettk működő becsűsök fizetése alább szállíttassék. A városban működő becsűs fizetése volt napi 80 kr ez szállíttatott 60 krra, a tanyai becsűsöké volt 1 frt, ez szállíttatott 80 krra. És a nyert összegből a végrehajtók fizetése 300 frtra emeltetett. És ez helyes intézkedés is volt; mert a régi mód mellett a végrehajtó mellett működött becsűs fizetése többre ment a végrehajtónál, már pedig a végrehajtó többet érdemel; mert állása több képességet igényel és felelősséggel jár.

Az ezen gyűlésen letárgyalt ügyek között még főlemlitendőnek tartjuk a közigazgatási bizottság azon végzését, melylyel ez a városi közgyűlésnek f. év 24. sz. végzésével szemben elrendeli, hogy Remes János volt tanácsnoknak 1878-ik év jan. 1 sőtől ez évben beállt városi tisztújításig, vagyis május 12 ig terjedő időre tisztí fizetése kiutaltassék. — Ezen közigazgatási bizottsági végzés ellen fellebbezni lehetett volna még a miniszteriumhoz; de a közgyűlés ennek eredményét nem látván, elhatározá az összeg, kétszáz egynehány frt, kiutalását.

Világ folyása.

Mindig hallottuk, de némileg meg voltunk róla győződve, hogy a magyar országgyűlés némely kiválóbb tagja és az osztrák reichsrathnak szintén némely kiválóbb tagjai közt, vagyis, hogy nyiltabban fejezzük ki magunkat, „pártok” közt, bizonyos egyetértés létezik, s ez nem is lehet más mint az alkotmányos párt. Mert Magyarország mint alkotmányos ország csakis azon párttal értekezhetik, amely szintén az alkotmány elvéhez ragaszkodik. Hogy ez így áll, kitűnik azon sürgönyből, melyet Bécsből aug. 17-én Budapestre az „Egyetértésnek” küldtek, ugyanis ezen sürgönyben foglaltatik, miszerint Magyarország szabadelvű pártnak előkelői a bécsi alkotmányos pártot egy konferencia tartására szólítja fel, s ezzel kapcsolatban egyesületet kíván létrehozni, mely az annyira áradatnak indult reichsrathi szláv mozgalmakat ellensúlyozná.

Érzi ezt a csehek, akik Rieger et Comp. rusophil tendenciája és muszka kacérkodás hájójában eveznek, s már kezdik előre a mentegőtödzést. Így egy csehi lap minapi számában mint egy megnyugtatólag fordul Magyarország felé, s váltig állítja, hogy nekik eszközágában sincs a magyar alkotmányt megindatni. De arra bizony a magyar lapok és minden magyar ember azt mondja: „Madarat a tolláról, embert a szaváról” lehet megismerni. Aki annyi magyarfaló cikket bocsátott már a világba, mint azon mentegőtödző csehi lap, annak bizony egy kénytelen-ségből eredt s félre vezetni kívánó cikkére a magyar vajmi keveset fog hallgatni.

Mint nem hallgattunk arra se, — legyen az hivatalos, vagy félhivatalos lap — amely a porosz és muszka barátságot megszakadtnak hirdeti, s azon feltevésre, hogy ami még köztök egy kis köteléket tart a császár és cár közti vérokonni ragaszkodásnak köteléke.

Hisszük mi, hogy Bismarck és Goresakov közt van némi elidegenedés, mert ennek már nem egyszer adták jelét. Azt is hisszük, hogy személyes ellenszenv uralg köztök, mert hát az európai direktió hiúsága vagyis a csárdabeli két dudás összeférhetlensége, mindenesetre oly eszköz, mely két embert mint Bismarck és Goresakov közt a féltékenységet s ebből eredő ellenszenvet előtérbe tojja. De azt már nem hisszük, hogy két személyért legyenek azok bár kormányzó hatalmak — országok, s ott különösen, hol a koronás fők nemcsak véri rokonsággal, de intim barátsággal vannak összekötve, sőt egyik vagy másik bizonyos eshetőségek végett egymásra utalva is vannak, hogy ezért a kis hiúsáért köztük az összeköttetés megszü-
nendő legyen.

Mint nem hisszük, bármint kürtöljék, akár a francia, német vagy éppen az olasz lapok, hogy Olaszország a legjobb egyetértésbe lenne Ausztria-Magyarországgal, mert Oláhországot szüntelen ciklandozza, az a kérdés, hogy Triest és Torento miért van Osztrák-Magyarország kebelébe osztva.

Persze ő maga nem mer monarchiánkra egyenesen bele kötni, hanem keresi, hogy mikor akadna egy III. Napoleon által Szolferino és Magenta, vagy a poroszok által Königsgräncnél előidéztet katasztrófa megindítója, hogy ezeu háta mögött megverve nyerjen. Akiknek azután mint Franciaországnak 1870 ik évben szépek meghálálta, s hálálná meg Poroszországnak, ha csakugyan beteljesednék, hogy végre is Porosz és Muszkaország közt a szakadás létrejönne. Azért aligha nem valósul azon minduntalan állított eselszövény, hogy az albánok felbiztatásával s az öreg Garibaldi által oda menesztett önkénteseivel zavarják a vizet Albániában és Görögországban, hogy azután az elfoglaltatás ideje alatt biztos támadást intézhessenek.

Monarchiánknak és Törökországnak, igaz, hogy ezzel némi alkalmatlanságot szerezne, de hát mind a két ország tanult a maga kárán, különösen a török, aki közte és Görögország közt felállítandó határszabályozásra meghatalmazottakat küld, s így nagyon valószerű, hogy az annyi zart ütött határkérdés végre is békés uton fog megoldatni, s ehez annál is nagyobb a remény, mint Konstantinápolyból írják, mert a zultán habar elbocsátotta Cheredin basát bizonyos pressiók miatt, de az irányadó mégis ő, mintán ha nem hivatalosan is, de igen sokszor behivatik a zultánhoz, kinek tanácsát kéri.

Es valóban a jelen törökországi fordulatnál látszik is azon nyom, melyen Cheredin halad, sőt ebből nagyon következtetik, hogy Cheredin oda működik, sőt nagyrészt meg is nyerte a zultánt Midnát basa visszahívására.

Ha Törökországban Midhát, Karatheodorovich és Cheredin a kormány rudját átvehetik, bizonyos, hogy Törökország egész más fordulattal lép föl, kinek ismét 220 ezer katonája van fegyver alatt.

Dongó.

Nyilt válasz.

SZVOBODA FERENC ur Csongrád város ügyészének a város megmentése ügyében.

Mindenek előtt vegye t. ügyész ur őszinte köszönetemet azért, hogy valahára azon utat választotta, mely célhoz vezet, minthogy válllvetve, eltekintve az átkos pártoskodástól, akarja városa megmentését eszközölni!

Evek előtt így kellett volna eljárniuk! Hejh be sok üdvöz és boldogító dolgot vihettünk volna ki vá-

rosunk javára, míg ellenben sok oly tény történt, mely csak káros következményeket von maga után!

Es miért?

Azért, hogy legyen bűnbakul kit előtérbe állítani, részint a népvezetők személyében, részint magában a népben.

Ilyen szomorú dolgok történtek, hogy egyebeket elhallgassunk a képsze elvitele, melyet pedig egy kevés jóakarattal meg lehetett volna menteni. Telek-könyvet lehetett volna fölláztatni annál is inkább, mert már a költségvetésbe föl lön egy évben ennek költsége véve. Bemehetett volna a város a Tiszavölgyi társulat kebelébe. A kisbirtokosok hitelintézetének tagja lehetett volna. A piacteret befásíthatta volna s az utcák „Gatyaszár” s „Lapát” neveiket megváltoztathatta volna; s végre a sokak által bécézett rendezett tanácsot is megmenthette volna, stb.

Amde csak azért, hogy — mint említém — legyen bűnbakul kit fölláztatni, mind ezen isorolt, üdvös tények kivételét meg kelle akadályozni, csak azért is, hogy kárhóztatható diadallal lehessen elmondani, miszerint ismét és ismét megbukott a népvészér indítványával!

Ez rossz elv, minthogy soha sem azt tekinti a helyesen gondolkozni tudó ember, hogy ki mondott illetve indítványozott valmit, de azt nézi, hogy mit mondott.

Most tehát — ismétlem — vegye ügyész ur köszönetemet azért, hogy igénytelenséget látogatására méltatván, azon kérdést vetette föl, hogy miként lehetne Csongrád várost éjszaki részén a romboló Tisza árjától megvédeni? s kimondotta, hogy mégis csak tennünk kell valamit városunk megmentésére s így a dolgot velem megbeszélni elhatározta.

Én mindonek előtt kinyilatkoztattam, hogy e nagy dologban csak mint laikus beszélhetek, s ha mégis beszélek s talán tanácsolni is merészkedem, ezt csak a két évtizeden át tapasztalt gyakorlat után tehetem minthogy a legveszélyesebb időszakban mint e vonal fölfelügyelője működtem, s így ismerem itt a helyzetet.

Mit kellenék hát tennünk igénytelen nézetem szerint városunk megmentésére? itt ismét röviden egybefoglalva leírom:

Csongrád város éjszaki oldalát közvetlen mintegy 2000 öl hosszúságban veri s nyarja a Tisza folyó víz, s midőn ezen folyó kiárad, Csépa és Szolventől kezdve majdnem két mértöldnyi távolság a szél által meglöditott vízhullámok csapkodják. Innen van az azután, hogy pár évtized óta 4—5 öl szélességben szakgatta el a szilárd partot a víz s lassankint halad a tötér e templom s iskola felé! Ez okozza azt, hogy évenként 20—30 ház szakad a Tisza medrébe!

Ez okon tehát segíteni kell e bajon! de miként?

Egy gyökere segítség lett volna Buros Frigyes állammérnök ur nézete szerint, ha az éjszaki részen fekvő rétek ármentesítettek volna, de ezen óriási munkálatot a kimerült csongrádi nép nem bírta teljesíteni.

A másik segítség lett volna — mint ezt észlött 15 évvel a „Szegedi Híradó” hasábjain kifejtém — az ugynevzett Csabaitisza lapálya megásatása, minthogy ennek irányában a kis sziget orránál mintegy újmutatólag a Tisza szakgatta is a partot; itt tehát egy pár öles árok is évek múlva medret vajt volna, s ekkor a Tisza a város alól néhány száz ölrel távolabb folyt volna és a város örökre megmentve lett volna a rombolástól.

Ezek mind nem történtek meg, de mindamellét mégis összetett kézzel nem szabad Csongrád város

TARCA.

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

Emberek midőn a korcsából kiléptek fél tízenkét óra volt. — Dörgött, villámlott és nagy kövér cseppekben esni kezdett az eső. Midőn néhány lépésre elhagyták embereink a korcsát, Sirkuti megállt. — Nagyságodnak, mondá halkán Lindvay Flórának, ott kellett volna bevárni bennünket a korcsában.

— Nem, mondá Lindvay Flóra, elkísérnek önök a Pannóniáig és én, míg ön Bélával vissza jön, szállásunkon fogok várakozni.

Ez a leghelyesebb, mondá az ügyvéd; mert ezekben a korcsákban 12 óránál tovább niucsennek -enn, már pedig nem bizonyos, hogy 12 órára végezzünk.

Lindvay Flórát tehát elkísérték a szállodába és Sirkuti Gáborral elment a megmentés tervét valósitani.

Az eső mind sűrűbb sűrűbb cseppekben kezdett hullani. Lindvay Flóra nem birt szobájában maradni. A borzasztó menydörgés és villámlás megremegteté valóját de remegve gondolt a mentési tervre is, hát ha ez, Gábor ügytelensége, vagy az örök miatt keresztül nem vihető.

Lindvay kisasszonyék az első emeleten voltak szállva, Lindvay Flóra elhagyá a szobát az erkélyes folyósóra ment és a rácsosatra könyökölve halgatta amint locsogott az eső és közben-közben villámlott és menydörgött. Az égi háboru nem volt oly félelmes rá nézve, hogy szemével láthatta a cikázó villámokat, amint ezek keresztül-kasul hasogatták a tekete, lom-uán uszkálló fellegeket. Ablakon át, szobában elvisel-

hetlen volt, a pillanatok alatt föl-föl lobbant, szemva kító viágosság, s inkább megremegtető volt az elzárt ablak által életől megfosztott tompa menydörgés.

Lindvay Flóra imádkozva nézte a villámokat és halgatta a menydörgést. Lelekét azonban nem volt képes lekötni az ima, csak pusztá szó volt az, mi ajkáról elszállt, lelke nem volt benne, ez követte Sirkutit és Gábert a feygházba és számlálgatta lázas szivdobogás közt a percekot.

Borzasztó hosszúnak tetszett neki az idő, már aggodni kezdett, midőn a kapufelől csengetés út meg fülét.

Itt vannak, sugá önmagának aggodó remegéssel. A kapus kinyitá a kaput. Lindvay Flóra lázasan leste a hangot és kopogást. — Beszélnek, mondá a remény érzete járta át valóját. — Most már nem törődött a villámokkal és menydörgéssel. — Igen, mondá ez ő, s midőn a folyósóra értek, nem volt képes elfolytani egy kiáltást.

— „Ah istenem tehát szabad.”!

— Igen, mondá Endre, illetve br. Buday Béla ajkához emelé Lindvay Flóra hideg, remegő kezét, szabad vagyok; mert nyagysád úgy akarta, s az anygálok előtt nincs börtön ajtó, mely meg ne nyílne.

Lindvay Flóra süfeledten hájtá tejét az ifju vá-lára és Bélában föllángolt az érzelem és megcsókolá a nő homlokát. Érezte az ifju, hogy őt szeretik, ő eddig csak tiszteletet és rokonszenvet érzett Lindvay Flóra iránt minden mélyebb érzelem nélkül. E pillanában azonban, midőn az általa ima szerülget tisztelt nő feje ott volt vállán, lágy selyem haja csókolá arcát, mintha egy varázstűtést érzett, volna idegen szivében forrt az érzelem és némán, szenvedélyesen, szorítá magához a nőt és csókolá meg ennek homlokát.

-- Menjünk a szobába, mondá az ügyvéd.

Az eső mindegyre szakadt, folyton tartó villámlás és menydörgés között.

— Hát menjünk be a szobába, susogá Lindvay Flóra.

Az öreg ügyvéd nem szólt semmit, a két ifju egymás mellé ült és beszélgetett.

— Nekem olyan ez az egész história, mint egy tündéri szép álom, s ha azt gondolom, hogy való, remegve kérdem magamtól, hogy már most mit fogok tenni?

— Mit fog tenni? kérdé Lindvay Flóra: én meg mondom önnek: reggel 7 órakor indul a vonat letelé addig fönn leszünk, beszélgetünk és reggel indulunk, Csömrőre az én birtokomra s majd ott megállapítjuk, hogy mit teszünk. Ott lesz ön nálam, mint nekem rokonom.

— Lám, mondá Béla ábrándozva tekintett Lindvay Flóra szeméi közé, milyen balga vagyok én: ábrándozva kérdem, hogy mi lesz belőlem akkor, mikor sorsomat anygálok vették védszárnyaik alá. — Igen rokona, testvére és mindene leszek nagysádnak, ki életem menté meg a börtönből, hol mulhatlanul el kellett volna vesznem.

— Emlékezik-e még ön rá, midőn életem menté meg? kérdé Lindvay Flóra.

— Emlékezem. Az semmi volt, egy lövés, mely amily szerencsés volt, époly szerencsétlen, nagysádra épugy mint rám végzetszerű lehetett volna.

— És így is legyen végzetszerű önökro nézve, szólt közbe az ügyvéd, ugys az a lövés hozta önöket egymáshoz legelőször közel.

Béla megérté az ügyvédet, némán nézett Lindvay Flórára, hogy ez mit szól az ügyvéd megjegyzésaire.

A nő némán nyujtá az ifju felé kezét, melyet Béla először megszorított, azután megcsókolta.

(Folyt. köv.)

népének nézni, hogy miként fogy évenként a város a szakgatás miatt.

Mit kellenek hát tennie jelenben?

Ez lett a t. ügyész ural megbeszélésünk tárgyat melyre nézve nekem mint laikusnak ezek igéy-telen nézeteim:

A kántor, vagy újabb nevén a templom utca révtől kezdve a belvárosi templomig a rőszdés, vagy is a fűfa suhákából s galyakból kötött kévéknél tö vével a vízfél rakása a kellő magasságban épen úgy mint ez már a belváros végén az urrúván belől, Turikis Pál vezetése mellett 1876-ban létesített is, mely azóta minden romboló viharok ellen állott.

Ezen munkát igaz, hogy vagy 50-60,000 kévé rőszdés igénybe venne. No de ezen célra még az egy-ek is szívesen áldoznának minden új nélkül. S meg-egednék fűfa erdeket fölhasználni.

Továbbá, a város nyugati részén kezdve vagy négy sarkantyú állítása és pedig a legegyszerűbb és olcsó módon t. i. fenyőfa csúlpok levarrása, ezek kö zeinek megrőszdése s az úrnek szeméttel meghor dása, önkényét érthetvén, hogy a legkisebb vizállásig mennek le a munkálat, s így a parton csak, melyre még engedély sem kell; ha pedig nehány öre a Tisza medrébe beakaroánk menni, erre, erre közlekedési minisztertől kóránth engedélyt, ki ezt — tekintve az égető szükségét — meg nem tagadhatná, sőt hitem szerint segítséggel is járulna hozzá!

Már most igen természetes, hogy a Tisza szűn telen iszap, egy ilyen sarkantyú hatása egy vagy kétszáz ölyvi távolságra is rakná a partot, mely azután fűz erdőkkel beültetették, örökre meglenne mentve a város.

Ezen eljárás okvetlen kevesebbe kerülne, mint a szakértők azon véleménye, hogy egész sorházak romboltassanak le és partvédelem ezen a téren eszközöltessék.

De kimondhatja azt meg előre, hogy egy ily a Tiszába is benyomuló sarkantyú, nem adna e más folyást a Tiszának, átvágva a vizet a tulpartra, ott kezdene szakgatni.

Ami pedig a most meglévő nyulgát határozását illeti, nekem az az igénytelen nézetem, hogy ne a viz felől toltunk, minthogy azt egy jövő ár ismét azon- nál pár óra alatt elhordja, hanem a külső részén tolt- sük a gátnak, a belső, vagy is a vízfelüli oldalt hagyjuk úgy, amint azt a víz erősen összesukolta s a védelmet, illetve karózást és gazolást ennél tel- jesítsük.

Megmutatta a közel mult, hogy mily haszonta lan dolgot és költséket tettünk azzal, hogy a viz felől készítették a gátakat, melyek majdnem egészen haszontalan munkák valának.

Ezekben központosulnak nézeteim; lehet hogy csalódom, de ez nem bánt, mert csalódnai emberi dolog.

Különbö meg egyszer vegye köszönetemet t. ügyész ur érdekltségéért! Adja az ég, hogy ebbeli áradozásait városunk javára siker koszoruzza! Én megnyugsom a gondolatban, hogy tót akartam, de ha nem sikerül akaratom, ennek oka nem én leszek! Üdv önék!

Csongrád, augusztus 20 án 1879.

Sólya Antal.

Szini szemle.

Kezdetől végig szépen látogatott, sőt egy izben szufalásig telt színház, élénk változatos műsor, jeles összevágó előadások: ezek képezik általában az el mult színházi hét signaturáját. A közönség ily kiün- tető részvétét s a szinigazgató erélyes buzgólkodását bizonyára nagy meglepéssel szemléli a szinészet minden barátja s csupán az kívánatos még, hogy a hátralévő néhány kiváló darab színrehozatalát minél többen hallgassák, élvezzék végig. Akkor az- tán, ha voltak is a szintársulatnak kedvezőtlen napjai városunkban, a végső napok szép eredménye kedvező emléket biztosít mupártoló közönségünknek a társulat minden tagjánál.

Szombaton, 16 án „A kis herceg” című nagy operettet adták. Nagy és előnyös hír előzte meg itteni bemutatását, az érdeklődés tehát kiváló mértékben nyilvánult a darab iránt. Sokan hallgatták a gyönyörű zenét, melynek pajzán, játszi dallamai folyton meg- őrzik a francia jellegét s mely nem gyújtó hatású ugyan az operette folyamán sehol, de a figyelmet mindig ébren tartja, sőt lebilincseli. Vigh Károly, a karagy, sok ügyességet tanusított a helyenként rend- kívül technikát igénylő zongorakíséretben, valamint az énekkarok helyes vezényletében. S e dícséret fo- kozódik értékében, ha meggondoljuk, hogy nálunk a zongora egész zenekart pótol, s a minden este elfog- lalt kardalnokok tökéletes betanításához különös erő- feszítés kívánatik. E kettős feladatnak, mint minden operettenél, úgy ezuttal is lelkiismeretesen felelt meg a karagy. A cimszerepre, keresve sem találhatnánk alkalmasabb személyesítőt, mint Krecsányi Sarolta. Ez estén igazán elemében volt. Játszott, énekelte, csin- talankodott, busult, harcba rohant, szerelmeskedett s mindez ellentétes dolgokat annyira rafinériával tudta egyöntetű egészszé összeolvasztani, hogy a szemlélő méltán bámulta ez egyesített sokoldalúságot. Számos virágcsokor, gyakran kitoró tapsvihar volt jutalma. Krecsányiné, mint a kis herceg feleség, Kiss Mihály, mint vivómestere s Dálnoky, mint nevelője, úgy szin- tén Dálnokyné, mint nemes kisasszonyok intézetének igazgatója, megannyian jó alakok voltak s az ének- karokkal egyetemben, melyeknek ez alkalommal igen nagy és nehéz szerep jutott, sok tekintetben mozdí- tották elő az est sikerét.

Vasárnap, 17-én „A polsakei nótárius” került

szinre. A szinészek kedvel játszották, s a közönség még jobb kedvvel hallgatta a bohókás ötletekkel jól megfűszerezett da-abot, melynek tréfás, mulattató hangja — ha még annyiszor halljuk is — mindig földerit, nevetett. Dálnoky adta a nótárius s kedélyes játé- kával, mely — dícséretre legyen mondva — sehol- sem vált drasztikusává, nem egyszer keltett hangos ka- cajt a tömött szinkorban. Kiss Mihály igen bü péld- dányképe volt a régebbi idők pesti korhelyfickóinak s Baur Gazsit találó vonásokkal mutatta be. A többi szereplők is többé-kevésbé kitétek magukért s ki ki szerepéhez képest segítette elő a közönség mulat- tatását.

Kedden, Lászlóffy jutalmául adott „Szegedi árvíz” című szinműről jövő számban fogunk részletesen megemlékezni.

Szerdán, 20 án „A szökött katona” cimszerepé- ben Kiss Mihály ismét egyikét mutatá be ama bravour- alakításainak, melyekben a vidéki szinészek; között ritkítja párját. Mélabus dalaiból ki kísért a bubánat és keserv, mely a méltatlanul bántott és mellőzött ifju szívet teherként nyomja. Szép énekét, gondos játékát egyaránt megtapsolták. Vele osztozott a sikerben Csátárné, ki több napi gyöngékedés után újra meg- jelent a deszkákon s kellemes hangjával, kedves ág- razolásával nagy hatást keltett. Kar, hogy a virág- csokrokban máskor oly bőkezű közönség a felüdült, kitérő énekesnő számára nem rendelkezett egyetlen virágzállal sem. A többi szereplők kivétel nélküli meg- tették kötelességüket játék dolgában — még Török Lajos is, aki azonban ismét infamis rosszul énekelte. Az igazgató helyesen eslekedett, ha fölmentené az ének létszámát; a közönség hatása leuno iránta.

Csütörtökön, ez évadban másodszor került szinre „Fatimica,” Szouppénak nagy hírnevet szerzett operet teje. Mind a darab, mind az előadás méltó lett volna rá, hogy a szinkör minden zugában megteljen. De a közönség, nem töltötte meg teljesen, s így csak közepes számban hallgattak végig a szép zenével s diéni mesevel bíró operettet. Az előadás, melynek harmonikus folyamát nem zavarta meg semmi, pom- pásan ment végbe. Krecsányi Sarolta (Fatimica) való- sággal ragyogtatta tehetségét. Övé a siker oroszlan- rása. Mellette Csátárné (Lidia) derekasan megálta helyét. Elragadóan énekelte, mint mindig. Goltz Julián zauronistát Kiss Mihály ábrázolta s élénk játékaival nagy hatást keltett. Csátár, mint Kanusukoff tábornok, Dálnoky, mint Izet pass s Lászlóffy, mint euuch (háremör) hathatósan lendítettek az előadás menetén. Krecsányi Ignác (kiről elismeréssel jegyezzük föl, hogy igazgató léte az előadás érdekében gyakran vállal jelentéktelen szerepet) mint órány kém csattanósan bizonyította be, hogy néhány szóval is sokat lehet ki- lejezni. A második teivonásbeli arnyjéték igen komikus volt, s hogy minden tényezőről megemlékezzünk, a karok összehangját csak itt ott zavarta meg — Fauberné rikácsoló hangja.

szentelje meg e szövetséget s hozzon hozzá egyetér- tést, boldogságot.

— A helybeli gymn. tanfolya-mmal egybekötött polgári fitanodába az 1879/80 ik. évi. évre a beírások f. é. szeptember 1., 2. és 3 án délelőli 8-12, délután 2-5 óráig eszközöltetnek a tul a Kurcán levő iskolai helyiségben. Az intézet 1-6 osztályába szabályszerűen csak oly tanuló léphet be, ki legalább 9 ik. évét be- töltötte, és kinek az elemi (nép) iskola negyedik szá- mára kiszabott tantárgyakban elegendő jártassága van, s ebbeli ismereteit felvételi vizsgálat után igazolja. E felvételi vizsgálat díjtalan, de csak azon esetben, ha a felvételt kívánó a 4 ik. elemi osztály végzéséről bizo- nyítványt mutat elő. Korát tartozik a felvételt kívánó születési okmány (koreaszt levél) által igazolni. Az oly tanuló, kik az intézetnek már tagjai voltak, az előző iskolai évről szóló „Tudósítás” alapján jejezestnek be az intézetbe. Beírás alkalmával tartozik minden tanuló félévi tandíját: azaz 2 frtot, az újonnan belépők ezen felül még 50 ka. beírási díjat is lefizetni. A pol- gári leányiskolába a beírások azon napokon és azon feltételek mellett eszközöltetnek mint a fiuknál, Be- iratkozási hely a polgári leányiskola épülete. Szentesen, aug. 21-én 1879. Zolnay Károly, polg. isk. igazgató.

— A szentesi rom, kath. elemi tanodákban az 1879/80 ik. iskolai év e f. évi szeptember hónapban kezdődik és tart 1880 ik. évi június hónap végeig. A beiratkozás két helyen tartatik: a belvárosi iskolák- ban; a felsőpárti iskola részéről, a felsőpárti iskolában, szept. 1-től ugyanazon hé 3-áig bezárólag naponként délelőtti 8-tól 11 óráig, és délutáni 2 óráig 4-ig. Szept. hó 4-én a rendes iskolai előadások megkezdetnek. Fel- hivatnak tehát mindazon rom, kath. szülők, kiknek tanköteles gyermekeik vannak, hogy azokat az itt meghatározott időben az iskolába beírassák; mert ellenesetben az iskolai törvény értelmében pénzbeli bírással megrovatnak. Az előadás megkezdéséről: Csappay Márton, iskolaszéki jegyző.

— A Kurca vízének leeresztése véget, f. hó 21-én, a gát átvágása megkezdett.

— Algyőről írják nekünk, hogy ott aug. 10 án valóságos ünnep volt. Ekkor osztattak ki ugyanis, Pallavicini ögróf által Algyő helyett felajánlott falu helyen a háztelek. A gróf saját homoki birtokából oly helyen, mely 35 lábbal fekszik a Tisza o pontja felett, 300 holdat hasított ki falu helyül, s ide telepítendi az árvíz által semmivé tett Algyő és Tápéi- eket. Mint írják, a faluhely szőlő s gyümölcsös ker- tek közt igen szép viruló helyen fekszik, s valóságos minta fala lesz, miután természetleg megállapított ut- cákon sorrendben szabályszerű egytormaaggal fog- nak a házak építtetni Páplakot, templomot s iskolát a gróf saját költségén fog építtetni. Eddig 334 algyői 35 tápéi kapott lakhelyet, hol az építkezés ma már vígan folyik, hogy még a télen lakhelye legyen bizo- fedelek alatt mindenkinek. A ház helyek sorhozás ut- ján osztattak ki. Az új falu Pallavicini Sándor nevéről „Sándorfalvá” ra fog kereszteltetni. Az emberek azonban nem egy könnyen hagyják el a helyet, hol születtek és kedveseik hamvai nyugosznak, s így sokan megmaradtak a régi romok mellett és itt építik föl romba dőlő tűzhelyeket.

— „A corneillei harangok” Pianquette Robert világhírű operette-jének holnapi (hétfői) előadására felhívjuk a helybeli és környékbeli közönség figyelmét. A vidéki közönség távirat vagy posta útján ren- delhet meg az igazgatónál jegyet, s este bejőve a piztárnál megkapja.

— Jutalomjáték Csátárné Pajor Emília asszony, szintársulatunk egyik legjelesebb művésze, s szinhez látogató közönségünk kedvence szerdán e hó 27-én, veszi jutalomjátékát, mely előadás egyszerűsége s társulat bucsufelépése is lesz. Szüire kerülnek ez al- kalommal: „A mekkai basa,” vig operette 2 felvonás- ban, „A házi kereszt,” vizjáték 1 felvonásban. Ajánljuk a derék művésznővel együtt e ritka művészetet igéro jutalomjátékot és bucsufeladást a közönség legmelegebb figyelmébe s pártfogásába.

— Krecsányi Ignác az általa hirdetett tizenkét előadásos bérletet nem játszhatván le, lapunk útján kéri tudatni azon csekély számú bérlo közönséggel, kik e tizenkét előadásra is alá írtak, hogy a két elő- adásra eső bérletösszeget — a bérletjegyek visszakül- dése mellett — a pénztárnál visszavenni, vagy akik a bérletet még ki nem fizették, azt levonni szíveskedjenek.

— Értésítések. Menyhárt Jánosnak I. t. 112 sz. háza szabadkézből eladó, vagy haszonbérbe kiadó, ugyanannak 10 hold földje a Vekerlaposon eladó. — Heja Józsefnek III. t. 375 sz. háza és földje eladó. — Néhia Lakos István örökösai lapistói, szentlászlói 120 és eeseri réten 30 hold földje eladó, — ugyanott gyepföldek legeltetésre vannak kiadók; értekezhetni III. t. 116 sz. a. — Bercei Dániel I. t. 155 sz. házával egy tágas padolt szoba van kiadó. — Ugyanott na- gyobb mennyiségű taragott vastag forgács van kisebb nagyobb mennyiségben eladó — Mikec Ferenc és Far- kas Jusztinának Fabiánban a pusztai templom mellett 25 hold földjük kedvező feltételek mellett eladó. — Bartha János helybeli kir: eljárásbírónak pankotai 3/4 telek tanya földje feles munkálatra kiadó. — A hívők gyüle- kezetnek II. t. 195 sz. a. házával egy 10 üles épületnek a külső és belső szénája eladó, ugyanit 35 hold szántó földje feles munkálatra kiadó, a feles oda mehet lakni, szinte királyságon 20 hold földje feles munkálatra kiadó. — Halász Szabó Mihálynak békéden levő három és fél- hold jó karban álló szőlője szabad kézből eladó, utkat lehet tenni saját házával.

Felölös szerkesztő: Sima Ferenc.

Helyi és vegyes hírek.

— Dósa Andor Békény Mindszent tiszaszabá- lyozási társulati igazgató ur a kákafoki és halasztelki társulat által f. hó 18 án tartott társulati közgyűlésen társulati mérnökke választott el. Ellenjelenlője volt Gabányi Endre, kire a társulat tagjai 9300 hold utat. Dósa urra pedig 24200 hold után adták szavazatokat, örülünk a választás felét; mert a kákafoki társula D urban, egy oly szak embert nyert, ki a Békény Mindszent és kákafoki társulatnak az általunk annyit szor hangoztatott öblözeti kérdésnél egymáshoz való viszonyát ismeri, s ezt ezen vidék védekezéséi érdeke- ire nézve, az esetben, ha ez a kérdés fölmerül; mert kell hogy fölmerüljön, igen fontosnak tartjuk. Még nagyobb fontosságú kérdés azonban az, hogy D. urnak a helyét a társulatuál ki fogja pótolni? —

— Városunk népnevelésnek egy régi bajnoka, Szalai József tanító ur nyugalomba lép. 36 évig tani- tott; a néptanítás terén ennyi ideig tartó szolgálat megérdemi a nyugalmat. S midőn egy agg hivatalnok megérdemi konstatáljuk, elismeréssel kell nyugalomba lépését konstatáljuk, elismeréssel kell megemlékezzünk a szentesi ref. Egyháznak azon pél- daul szolgálható elhatározásáról, hogy tekintettel no- daul szolgálható elhatározásáról, hogy tekintettel no- vezet tanító urnak hosszas szolgálatára, öt évi 280 frt pensióval bocsátotta el terhes szolgálatából. — Ez, frt pensióval bocsátotta el terhes szolgálatából. — Ez, a népneveléssel szembes, egy hivatását jól felgöia egyháznak nemes biztatása többi tanítójára nézve.

— Az egyház kerületnek itele a szentesi ref. pap választási ügyben mint nekünk részletesebben írják, a következő: A választás, a választással fölmerült bu- mahibák miatt, megemmisítettik megválasztott lelkész, Gerőc Lajos ur pedig az ellene emelt vádak terhe- alól felmentetik, s miután a választás és választott el- alól felmentetik, s miután a választás és választott el- len emelt óvás folytán megtartott vizsgálat 206 frt- len emelt óvás folytán megtartott vizsgálat 206 frt- 75 kr. költséget vett igénybe, tekintve, hogy a választ- tás megemmisítésének okául a szavazók névsorának hibás összeállításából ered, ez okon a vizsgálati költ- ségre kiküldött bizottság marasztaltatott el; a másik részében pedig, óvást tovó Horváth Ferenc és Szabó Menyhárt urak, miután a vizsgálati költség egy nagy részét a megválasztott lelkész ellen tett alaptalan vá- daskodás folytán tartott hosszadalmas vizsgálat okozta A törvényszéki ítélet tehát, mely szerint a választás megemmisítettett, Gerőc Lajos tiszteletes urra kimon- datott, hogy az ellene emelt vádak folytán az új vá- lasztásnál Szentesen föl nem léphet, s az összes költ- ségekben az egyház elmarasztaltatott, egész terjedel- mében megemmisítettett az egyház kerület által.

— Rőszdás napló. Soós Pál megyei ügyész ur f. hó 17-én váltott jegyet Sarkadi Nagy Ilka kisasszony- nyal Sarkadi Nagy Mihály ur kedves leányával. Hymen

Nyilt-tér. *)

A tisztelt közönség becses figyelmébe.

E lap mult heti szám egy hirdetésében Felsenburg B. úr azt akarja a n. é. közönséggel elhitetni, miszerint eredeti varrógépek csakis egyedül ő nála kaphatók. Hogy nevezett úrnak ebbeli állítása mennyiben való és mennyiben nem, a következő tény eléggé hebizonyítja. Ugyanis Felsenburg B.

úras ur most már -- mit ezelőtt korántsem szükségesnek látott -- azon van, hogy vagy Singer-, vagy a Howe-társulattól egy-két eredeti gépet birjon, arra hivatkozhasson, hogy eredeti gépei vannak a azon egy-két eredeti gép védkönyve alatt 50-60 utánczott gépet szóhasson a közönség nyakába, mert tudvalevőleg egy eredeti gépen nincs annyi haszon, mint egy utánczott gépen

Meg vagyok győződve, hogy F. B. ur mind ezt

meg nem hazudhatja, annál kevésbbé, minthogy legközelebbi alkalommal ezen az uton névszerint elősorolni fogom mindazokat, kiknek utánczott, tehát nem eredeti varrógépet drága pénzen adott.

A n. é. közönség érdekében

Egy szakértő.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelőseget a

Szerk.)

H I R D E T É S E K.

Kamat leszállítás.

A szentesi takarékpénztár igazgatósága, figyelembe véve a n. é. közönségnek a rosz termések és elemi csapások miatt bekövetkezett nehéz viszonyait, — tudatja, hogy a kamatlábat szeptember hó 1-től kezdve 1%-el lejjebb szállította.

Szentes, 1879. augusztus 22.

Az igazgatóság.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Löffler és Hirsch

gyári-raktárában Budapest, Károly-körút 1-ső sz. a.

Eladás nagyban és kicsiben

Cipészeknek, csizmadiáknak, szij- és nyereggyártóknak; nagy raktára mindennemű talpbőröknek, u. m. vichs-leder, chagrin, belső-talp, sarkbőr, lababőröknek; főraktára orosz bagaria és orosz lababőröknek. Képviselője az első rangú francia és angol raktáraknak.

== Vidéki megrendelések utánvétl teljessittek ==



H i r d e t é s.

Alolirt társaság tisztelettel értesíti a nagyérdemű közönséget, miszerint a valódi Singer-féle családi és más varrógépek

Szentesen

egyedül Felsenburg B. úras urnál

és pedig a budapesti s a szegedi árak szerint kaphatók, — s így a más által eladott gépek csak utánczottak.

THE SINGER MANUFACTURING & COMP.

New-York (Amerika.)

Budapesti vezér ügynöksége

Neidlinger G.

A fent hirdetett eredeti varrógépeken kívül tartok még nagyobb választék és olcsóság kedvéért utánczott gépeket is, s ezeken kívül mindennemű fali (inga s m. e. f.) és ezüst s arany zseborákkal a legelőnyösebb feltételek és részletfizetések mellett van szerencsém szolgálhatni.

F E L S E N B U R G B.

úras.

H i r d e t é s.

Sarkadi Nagy Ferenc vásártéri gőzmalom mellett levő háza szabadkézből eladó. A mely áll egy csinos épületből, felül 5 csinos nagy szoba és egy nagy előszobából, alólról 3 nagy és egy kisebb helyiségből, másik földel alatt 9 lóra való istálló, szin, magtár és tűzrevalósból.

H i r d e t é s.

Néhai Sas Károly a vásárhelyi utfélen levő tanyaföldje örök áron szabadkézből eladó; értekezni lehet III. t. 8. sz. Pápai Sámuel házában a tulajdonossal.

H i r d e t é s.

Alólirt ajánlkozom a n. é. szentesi közönségnél mindennemű címtábla festésére és tükör, kép stb. tárgyak aranyozására. A n. é. közönség becses pártfogását kéri

Koncsek Gy. József,
Szegváron.

Árverési hirdetmény.

Az árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Németh Lajosné Sarkadi Nagy Teréz kiskoru gyermekei tulajdonához tartozó földek, a városház udvarán f. évi szeptember 18-án és folytatólag szeptember 22-én mindenkor délelőtt 9 órakor megtartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek három évre haszonbérbe fognak kiadatni, nevezetesen:

I. Tanyaföld Ecsere 50⁷⁹⁸/₁₆₀₀ hold épületekkel együtt és járandóság ugyanott 31¹⁰⁰⁰/₁₆₀₀ hold.

II. A Teési parton 1600 nsz. öles 30 hold szántó és ugyanott 13⁸⁰⁰/₁₆₀₀ szántó s kaszáló

III. Teésen járandóság 1485 nsz. öl és 1⁶²/₁₆₀₀ hold szántó.

IV. Bökényi ártér 3⁸⁴⁷/₁₆₀₀ hold és 2⁵⁴⁴/₁₆₀₀ hold és

V. Teésen ártér 15⁸³³/₁₆₀₀ hold.

Mire árverezni kívánok meghivatnak.

Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1879. évi augusztus 22-én tartott üléséből.

H i r d e t m é n y.

Szentes város tulajdonaihoz tartozó, ugy nevezett régi szénáskerti laképület, a hozzá tartozó egy hold földnyi területtel együtt f. év szept. 29-től három egymást követő évre, f. hó 28-án délelőtt 9 órakor a városi tanácssteremben nyilvános árverésen ki fog adatni.

Szentes, 1878. aug. 8 án.

Sima Ferenc,
tanácsnok.

Árverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy kiskoru Piti Erzsébet 1200 nsz. öles 35 hold tőkei szántó földje a városház udvarán folyó évi szeptember 4-én délelőtt 9 órakor megtartandó árverésen 3 évre haszonbérbe fog kiadatni. — Mire árverezni kívánok meghivatnak.

Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1879. évi augusztus 8-án tartott üléséből.

Balogh János,
elnök.

Árlejtési hirdetmény.

A szentesi kir. járásbírósnál f. 1879. évi szeptember hó 2-ik napján d. e. 8 órakor a bíróság hivatalos helyiségei és börtönei fűtéséhez 1880 ik évre szükségelt 58⁴⁶/₁₀₀ m. kemény tűzfának beszerzése, és az 1880-ik évi rabélelmezés biztosítása végett árlejtés fog megtartatni. Az árlejtésre a vállalkozni kívánók meghivatnak.

A feltételekről értesítést lehet nyerni a bírósági iroda szobában.

Szentesen, 1879. évi aug. 7.

Farkas Gedeon,
kir. jbiró.

S ó e l a d á s.

Kohn Gábor tudatja n. é. közönséggel, hogy nála kisebb és nagyobb mértékben só kapható. Ezenkívül nála mindennemű bőrök leszállított áron eladók.

Pályázati hirdetmény.

Csongrádmegye törvényhatóságánál elhalálozás folytán üresedésbe jött alszámvevői állomás, melylyel évi 900 forint fizetés van egybekötve, üresedésbe jövén, ezen állomásnak a felhalmozott számvevői teendőknél halaszthatlan elláthatása végett az első közgyűlésen az 1870. évi XLII. t. c. 72. §-a értelmében betöltésére ezeunel pályázat nyitattik,

Fölhivatnak annáltozva mindazok, kik ezen állomás elnyerhetése végett pályázni óhajtanak, hogy felszerelt folyamodványukat Csongrádmegye főispáni hivatalához a folyó 1879. évi október hó 5-ig beterjeszteni el ne mulasszák.

Kelt Szegváron, 1879. aug. 14.

Stammer Sándor,
alispán.

Árverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Jován Demeter hagyatékához tartozó 86⁵⁰⁰/₁₂₀₀ hold zalotai föld épületekkel együtt, 27⁴⁹/₁₂₀₀ hold bökényi nádas, és 670⁸/₁₀ d nsz. öl tiszai ártér, a városház udvarán folyó évi szeptember 9-én délelőtt 9 órakor itteni jóváhagyás fenntartása mellett megtartandó árverésen további 3 évre haszonbérbe fog kiadatni. Mire árverezni kívánok meghivatnak.

Az árverési feltételek az árvaszék hivatalos helyiségében naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1879. évi augusztus 8-án tartott üléséből.

Balogh János,
elnök.